

TAJNÁ SESTERSTVA

Teta Letti byla matkou Marije, Kašeho (mého bratrance-bratra, který seděl ve vězení), Anše a Imy. Většina mých tet měla za sebou spoustu spontánních potratů a interrupcí. V několika trýznivých případech byla jejich strůjcem Vera. Marija pro nás představovala to, co teta Letti pro naše matky. Byla vyrovnaná a dělala za nás důležitá rozhodnutí. Samozřejmě naše názory nikoho nezajímaly, ale když jsme se mohly celkem výjimečně k něčemu vyjádřit, tou vůdčí osobou byla právě Marija. Kašeho odvěkla policie poté, co nedaleko vjezdu do Drovane našli brutálně zbitého známého rasistu. Zdá se, že Kaše v tom měl skutečně prsty. Mně byl ten chlap ukradený. Vždyť on udělal něco špatného. Najít ale zbitého rasistu tak blízko Drovane není dobré pro nikoho, kdo tady bydlí. Anša byla namyšlená kráva a spolu s Inou často strkala nos do záležitostí jiných. K Lettiným dětem jsem neměla nijak zvlášť blízký vztah. Věkový rozdíl mezi námi byl dost velký na to, abychom měli stejné zájmy. Cítila jsem, že jsou prodlouženou rukou své matky. Život v Drovane byl

už i bez toho plný tajností a přetvářky. Žili jsme ve vlastním cikánském světě uprostřed špíny, předsudků a útlaku. Když jsme byli malí, bylo pro nás důležité si hrát, bavit se a smát, abychom vytěsnili tuhle beznaděj a smutek. Lidé jako Anša a Ima se tvrdohlavě snažily zavděčit starším členům rodiny, protože si myslely, že tím získají více jídla, větší přiděl vody nebo si jinak aspoň trošku zjednoduší život. Dosáhly tím jen toho, že drovanské děti začaly nenávidět donášení. Každý, kdo se snažil kontrolovat naši zábavu nebo se nám pokoušel překazit naše nezbednosti, se okamžitě stal doživotním nepřítelem. V pochmurné díře, jakou bylo Drovane, jsme potřebovali táhnout za jeden provaz, a ne mít nad sebou policejní dozor.

Mladší než Letti byla teta Maša. Navzdory tomu, že šlapala už od puberty, nikdy neotěhotněla. Ani jednou. Žádné potraty a interrupce. Prostě nebyla nikdy těhotná. Očividně nebyla zdravotně v pořádku, ale pravidlo „žádní cikáni“, kterým se řídila zdravotnická zařízení v našem okolí, a Verino nesmyslné trvání na tom, že Maša je líná, způsobily, že nikdy nebyla na pořádném vyšetření. V pozdějším věku jsme se s Mašou více sblížily. Všimla jsem si, že se se mnou a ostatními sestřenicemi moc nebaví, dokud jsme v jejich očích nedospěly. Měla kolem sebe vždycky takovou nějakou auru. Předpokládala jsem, že je po své matce plná krutosti a jedu. Ale teď už vím, že to byl smutek. Byla nešťastná. V naší přítomnosti se necítila dobře, protože jsme jí připomínaly, co sama nemohla mít. Stejně jako ostatní Drovanskí ani ona neměla uspokojeny základní lidské potřeby, tedy dost jídla a vody, ale na rozdíl od nich jí osud odepřel i něco, co všichni ostatní měli: vlastní rodinu. Něco, co lidé jako matka buď nechtěli, nebo brali jako samozřejmost. Cítila

se ukřivděná, že ačkoliv se narodila do světa, jako byl ten náš, osud jí nedopřál záblesky radosti, které by zmírnily její utrpení.

Matka jí to nikdy nezapomněla vmést do tváře, když se hádaly. Maša měla speciální talent na to, jak „najít“ šminky a matka zase na to, jak si je „půjčit“. To vedlo k prudkým hádkám, které končily matčiným výsměchem. „Proč ti na nich tak záleží? Nebo se je snad chystáš po smrti odkázat dětem?“ Maša ztichla, měla v takové chvíli pohled divokého zvířete. Večer potom seděla u matčiných nohou a ta jí vtírala do vlasů olej.

Moje třetí teta se jmenovala Šukar. Byla to matka Senni, která po ní zdělila hubatost. Šukar měla druhý nejsilnější hlas hned po matce, vykláněla se z nezasklených oken a křičela, abychom jí zašly něco zařídit nebo vyběhly nahoru a přinesly jí nějakou věc z vedlejší místnosti. Byla vysoká a hubená, vypadala jako chřest, dokud člověk nezavadil o její tuhé oškubané vlasy. Měly různou délku, těžko se dalo mluvit o nějakém střihu. Podle Very měla hodně chlapeckou postavu a podle Rosy to byl důvod, proč za ni platili ti „nejdivnější chlapi“. Vera často žertovala, že teta Šukar je první prostitutka s „nedotknutou frndou“, protože zákazníci dávali přednost jiným otvorům. Na to, aby vydělala stejně jako ostatní, pracovala jen pár dní v týdnu. Po matce byla teta Šukar jednou z těch lépe vydělávajících členek rodiny. Vědělo se, že se každý měsíc, kdy měla „svůj týden“, měnila v zuřivého démona a nikdo se k ní neodvažoval přiblížit. Drahé hygienické potřeby se v Drovane nepovažovaly za životně důležité, proto se používaly „krámové hadry“, které byly stejně děsivé jako jejich pojmenování. Tyhle nehygienické proužky byly nastříhané z obnošeného oblečení

a starých látek, skladovaly se ve špinavé krabici a odtud jsme si je braly, když je některá potřebovala. Nepříjemně vycpané kalhotky a mučivá bolest dělaly z tety Šukar někoho nesnesitelného až do té doby, než se vyklonila z okna a zavolala: „Senni, pojď se podívat na matku.“ V tu chvíli jsme si všechny zhluboka oddechly.

Předposlední Veřinou dcerou byla teta Mala. Teta Mala, moje drahá Mala. Byla to Svetina a Janina matka – moje věrné kamarádky Jani a Sveta, které nás vždycky zatáhly do nějaké čertoviny, ale taky nám z ní pomohly ven. Teta Mala zdělila po Rose dolíčky ve tvářích i ten nejkrásnější úsměv, jaký jsem kdy viděla. Neměla v puse prakticky jediný zub mimo hrstky pahýlů, které se jí tam držely z nostalgie. Díky dolíčkům a bezzubé puse měla výraz odrostlého batolete. Když roztáhla rty a odhalila svůj kolozubý úsměv, člověk se nevědomky usmál taky. Teta Mala spávala se mnou a ze všech mých tet si mě všímala nejvíc. Když „umyla“ Svetu a Jani, nezapomněla vlhkým hadříkem utřít i mě. To ona za mnou přišla, když jsem po matčině výprasku kvůli vyloučení z Veřiny školy šlapání ulice brečela a litovala se. Chlácholila mě, zpívala mi a já jsem jí přitom rozčesávala zacuchané vlasy. Mala měla s Verou zajímavý vztah. Téměř vůbec se spolu nebavily. Marija nám prozradila, že to bylo proto, že Malin otec byl jediný muž, kterého Vera skutečně milovala. To teta Mala dala Veře přezdívku *Lon*. Samozřejmě jí tak říkala za jejími zády. Kvůli obrovskému množství lupů, které z Very padaly, kamkoliv přišla, jí Mala říkala „sůl“.

Poslední Veřinou dcerou byla Lenka. Moje matka. Vyžívala se v tom, že byla nejmladší. Měla pocit, že jí všechno projde. Rosa Lenku zbožňovala. Dívala se na ni s úžasem a pýchou, z jejího odvážného vystupování byla nadšená.